

Maris Ots: Elu on nagu peegel – kui talle naeratada, naeratab ta sulle vastu

Maris Ots on Tallinna 32. Keskkooli sekretär ning ka selle kooli vilistlane. Maris on elurõõmus ja töökas. Talle meeldivad väljakutsed ning head suhted oma kolleegidega.

Kohtun Marisega tema kabinetis, kus ta võtab mind rõõmsalt naeratades vastu. Me pole veel rääkima saanud hakatagi, kui juba üks gümnasist tuleb abi küsima ning loomulikult abivalmis Maris aitab teda kohe. Selleks, et saaksime veidi omaette rääkida, lähme vestlema õpetajate tuppa, kus on rahulik ja vaikne.

16 aastat tagasi nägi Maris ajalehes 32. Keskkooli töökuulutust ning kuna ta parajasti tegeles laste kõrvalt töötamisega, siis otsustas ta sinna kandideerida ning see läks õnneks – temast sai Tallinna 32. Keskkooli sekretär.

Peab mitme asjaga korraga tegelema

Marist on siin juba üle 15 aasta hoidnud meeldivad inimesed, töökeskkond ja erialane töö.

Tema tööpäevad erinevad õppeaasta lõikes väga palju. “On rahulikumaid päevi, aga samas on ka intensiivsemaid, nii et “juhe jookseb kokku””, ütleb Maris naljatades. Eriti pingelised on tema tööpäevad just pigem õppeaasta alguses ja lõpus, sest just siis tuleb tegeleda tohutute paberivirnadega, kuhu kogunevad kõik vajalikud dokumendid, mis peavad kiiresti läbivaadatud saama.

Kõige suurem väljakutse Marise töö juures on see, et ta peab kõikide asjadega korraga tegelema. Eriti just siis, kui tema töödele ja toimetustele tuleb vahele uusi, kiireloomulisi ülesandeid, mida ta peab kohe ja praegu ära tegema – neid ei saa kuidagi edasi lükata. Marist köidab kõige rohkem see, et peale pingelisi hetki tulevad vähem pingelised hetked ning loomulikult toredate inimestega kohtumine: olgu selleks siis kolleegid või toredad õpilased.

Talle meeldib väga kooli õhkkond ning see, et läbisaamine kolleegidega on sõbralik ja hea. “Elu ongi siis nagu peegel, et kui talle naeratada, siis ta naeratab vastu,” leiab ta.

Valikut pole siiani kahetsenud

Kuna ta ise alustas siin koolis oma kooliteed ja samuti lõpetas selle kooli, siis on tal tore olnud jälgida seda, kuidas ta enda laps või tema klassikaaslaste lapsed siin on õppinud või siiani õpivad.

Maris ei oska täpselt ennustada, kui kaua ta siin veel töötab. Samas arvab ta, et keskkond töötamiseks on väga hea. “Just lapsed – nii suured kui väikesed – teevadki keskkonna heaks,” lausub ta.

Kui Marisel oli kunagi valida, kas töötada koolis või ministeeriumi seinte vahel, siis valis ta selleks loomulikult kooli – Tallinna 32. Keskkooli. Seda valikut pole ta siiani kahetsenud!

Koolile juubeliaasta puhul soovib Maris palju häid õpilasi, õpetajaid ning jätkuvalt häid nendevahelisi suhteid!

Kristin Erm, 11C